

[Ole Vig Jensen]

på de enkelte seminarier kan gøre sig overvejelser om, hvordan man kan gøre en særlig indsats, og når det gælder om at bevare de flest mulige seminarier – og det vil altså sige tosporede seminarier – er der selvfølgelig meget, der taler for at gå ind på de ændringer, som ministeren foreslår. Det synes jeg der er perspektiv i.

Endelig for det tredje – tiden er kort – bør videre- og efteruddannelsesmulighederne styrkes på seminarierne; det er jeg enig i. Man skal ikke glemme, at der jo er mange af folkeskolens lærere, som ikke er uddannet under den nye lov, og som har et behov for at møde netop de instruktører, de medarbejdere, der er på seminarierne i dag, som formidler viden om den nye læreruddannelse og dens indhold; det er der mange lærere der har brug for. Men når det gælder videreuddannelsen i øvrigt, netop den, der varetages af Danmarks lærerhøjskole, og som har et videre perspektiv end det, som er grunduddannelsens, så deler jeg den opfattelse, at vi må passe på ikke at svække Danmarks lærerhøjskoles muligheder. Jeg synes, det er vigtigt, at vi fastholder de muligheder, der foreligger, men det skal ikke forhindre, at der kan ske en decentralisering af den videreuddannelsesvirksomhed, som specielt knytter sig til Danmarks lærerhøjskole. Jeg ville ønske – det kan være, det allerede er en realitet – at Danmarks lærerhøjskole og dens medarbejdere i højere grad kan finde et samarbejde vedrørende videreuddannelse og efteruddannelse, som også kan styrke de lokale miljøer.

Endelig – og det er den eneste ting, jeg derudover skal tage fat på – er der spørgsmålet om administrationen af vikarportionerne. Der kan egentlig føres to ting i marken herom, nemlig at der er nogle overordnede hensyn, der skal tages, og som vil varetages af Danmarks lærerhøjskole. Men jeg synes ikke, man kan afvise, at der bestemte også er lokale interesser, som bedre varetages af de lokale myndigheder, og spørgsmålet er, om vi under udvalgsarbejdet ikke kan finde en formulering, som tilgodeser de to ønsker, som har været fremført.

Vi går positivt ind i udvalgsarbejdet.

Kirsten Wind Rasmussen (CD):

Hovedsigtet med denne lovændring ser vi som en nødvendig imødekommelse af lærernes og seminariernes problemer med dalende elevtal og heraf følgende lærerarbejdsløshed og for stor seminariekapacitet. Dette sigte er CD enig i, og vi mener, at undervisningsministerens forslag fortjener velvillig behandling.

Særlig de mindre seminarier har i de senere år været truet i deres eksistens; det har været vanskeligt for disse seminarier at oprette hold af rimelig størrelse og at bevare et tilstrækkeligt udbud af linjefag. Disse problemer mener CD bliver løst på en god måde af ministerens forslag, f.eks. ved at samarbejde mellem to eller flere seminarier muliggøres, og at man på de 12 små, tosporede seminarier kan nøjes med at tilbyde et linjefag hvert andet år.

En direkte støtte til kommende læreruddannede til imødegåelse af de store beskæftigelsesproblemer giver forslaget ved, at et linjefag kan erstattes af et fag med bredere sigte end arbejdet i folkeskolen, selv om det selvfølgelig fortsat skal være sådan, at formålet med seminarieuddannelsen er folkeskolens egentlige arbejdsområde.

Men når der nu er disse store beskæftigelsesproblemer, mener vi i CD, at det er meget værdifuldt, at den enkelte seminarieelev selv kan vælge, og vel at mærke inden for studiets rammer, at skaffe sig en kompetence med et bredere sigte. Man kan glimrende forestille sig lærerne ansat i det private erhvervsliv som f.eks. informationsarbejdere eller som undervisere internt i virksomhederne. Datalogiens fagområde er her iøjnefaldende; man kan dertil føje, at netop dette fagområde kan opfylde et dobbelt formål, fordi også folkeskolen vil have gavn af de flest mulige lærere med grundig viden på dette fagområde.

Lovforslaget åbner mulighed for, at seminariekapaciteten nu også bruges til videreuddannelsesformål sideløbende med de aktiviteter, der finder sted på Danmarks lærerhøjskole og dens afdelinger rundt om i landet. Vi nærer ingen frygt for, at videreuddannelse i seminariereregion ikke skal kunne leve op til det samme niveau, som tilbydes ved DLH.

De foreslåede ændringer vedrørende eksamen med bortfald af førsteårs prøve ser CD som en fordel, fordi presset på første studieår derved lettes.